

The Holy See

DISCORSO DI GIOVANNI PAOLO II

AI VESCOVI DELLA CHIESA CATTOLICA UCRAINA *Sala del Concistoro*

Sabato, 9 febbraio 1991 Високодостойнинй Владико Кардинале,

Достойні Брати в Єпископстві! По восьми місяцях, що проминули від останньої нашої зустрічі, мило Нам знову привітати Вас в Римі, бдизько гробу св. Петра і гробу св. Йосафата, Архиепископа Полоцького. Ця нама зустріч відбуласьв минулому місяці червні по п'ятдесяти літах терпінй Церкви на Україні, що хоч і дуже обезсилена, то все ж жива і динамічна вийшла з катакомб. Була вона також важна з того мщтиву, що це вперше у Вашім історичнім бутті зібралися довкруги особи Наступника св. Петра всі українські Єпископи так з України як і з широкої діяспори в світі. З Вашим поворотом до єпископських станиць еа до Ваших священників і вірних, Ви могли представити їм усю мою живу журбу батька і пастиря Вселенські Церкви. Справді ця Апостольська Столиця ніколя не перестала прояляти свого живого зацікавлення в користь Католицької Церкви візантійсько-українського обряду, нищена за останнз півстоліття. Треба справді лякувати Богові за те, що сподобив нас бачити увінчаними наші змагання за обнову Ваших громад. В останньому часі було можливо відновити єпархії латинського обрялу на Україні і за це наша вдячність Богові є ще більша. На особливу увагу заслуговує нині ще й згадка про ту подію, яка сталась в часі останнього Синоду Єпископів тут в Римі в місяці жовтні. Цідчас цього Збору було проголошення Кодексу Канонів іхідних Церков, що увійде в життя зднем 1 жовтня 1991 року. Ця Книга законів є дарщм і поміччю ддя життя і розвою всіх Східних Церков. Бо великим бажанням црого Апостольского Престолу є, щоб Церква на Україні процвітала та новою апостольскою силою виконувала доручену її місію^[1]. Нинішній Синод української Ієрархії, склианий ще і тим разом поза межами Галицької церковної області, мав у першу чергу важливе завдання предсеавити Вселенському Архиєреєві деякі предложення для пастирської управи важливих церковних округ. Вама журба і дбайливість за добро і зріст усіх Єпархій і цілої Церкви на Україні і на поселеннях лучиться з нашою журбою, щоб процвітала все більше та Церква, що зродилась через хрещення Київської Русі й яка саме тепер увійшла в друге Тисячоліття свого життя. Достойні Брати в Єпископстві! В цій важній історичній хвилині звертаю до Вас слово і напоумлення Апостола народів: « Поводьтеся достойно покликання, яким вас візвано, в повноті покори і лагідности, з довготерпеливістю, терплячи одмн одного в любові, стараючися абєрігати єдність духа зв'язком миру. Одне бо тіло, один, а й в одній надії вашого покликання, яким ви були візвані. Один Господь, одна,

одне хрещення. Один Бог і Отець усіх, що над усіма і через усіх і в усіх »[2].Нехай ця братня наша зустріч скріпить надію на розквіт Церкви візантійсько-українського обряду, на більшу славу Божу і на обро душ.На завдаток найюагатшого Божого благословення уділяємо з цілого серця Вам і Вашим вірним, а зосібна священикам, монакам і монахиням, наме Апостольське

Благословення.

[1] Cfr. *Orientalium Ecclesiarum*, 1.[2] *Eph.* 4, 1-6. © Copyright 1991 - Libreria Editrice Vaticana

©Copyright - Libreria Editrice Vaticana